

har faaet fastsat nu. De Betragtninger, der ere fremkomne om, at Østersforpagterne vare særlig interesserede i, at der kom de flest mulige Østers ind i Landet, og at de kom saa billigt som muligt herind, kan jeg ikke ganske dele, og jeg kan heller ikke antage, at Østersforpagterne ville dele dem. Som sagt, det er kun den Bemærkning, jeg finder Anledning til at gøre, at hvis Punkt 2 bliver til Lov, anser jeg det kun for rimeligt og billigt, at man saa ogsaa ændrer Forpagtningsafgiften for Limfjords-Østers for den Tid, som Forpagtningskontrakten gælder for.

Finansministeren (Scharling): Jeg maa kun gøre en Forvaring over for en Udtalelse, som før fremkom fra den ærede Ordfører under hans Kritik af Fortoldningen af de omhandlede Genstande. Jeg kan ikke se rettere, end at det maa være Toldvæsenets Sag, naar toldpligtige Genstande komme ind paa Toldstederne, da at lade dem fortolde, naar det ikke har nogen særlig Hjemmel til at undlade det. Og naar der her tales om det Udbytte, som danske Østersfiskere indbringe af egen Fangst fra aaben Sø, saa skal jeg henvise til, at man har fundet det fornødent udtrykkeligt at bestemme i Toldlovens § 15, at det hjembragte Udbytte af danske Skibes Robbe- og Hvalfiskefangst i aaben Sø indgaaer toldfrit. Deri synes mig at ligge, at det ikke er givet, at alle andre hjembragte Produkter indgaaer toldfrit.

Guldbranden: Over for dette Forslag er jeg stillet paa en noget anden Maade end det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. J. Jensen). Jeg kan ikke dele hans lyse Forhaabning om, at man i det høje Landsting ret snart skulde overraske os med at vedtage en Toldlov i en saadan Skikkelse, at vi hernede i Folketinget uden videre kunne tiltræde den og endogsaa tiltræde den med Glæde. En saadan Forhaabning har jeg ikke, og jeg vil derfor finde det i høj Grad heldigt, om dette Forslag faar en venlig Modtagelse fra alle Sider i dette Ting, en lige saa venlig, som det allerede har faaet fra den højtærede Ministers Side, saa at det kunde blive gennemført. Der er ikke nogen Valgkreds her i Landet, der har en saa stor Kyststrækning som den, jeg har den Ære at repræsentere. Langelands Kyststrækning er omtrent 16 Mil i alt, som Følge deraf spiller Fiskeriet en meget stor Rolle som Næringsvej i min Valgkreds, og da det er mig bekendt, at Fiskerne

paa Langeland ville sætte overordentlig Pris paa, at dette lille Forslag blev gennemført, skal jeg anbefale det paa det allervarmeste.

Høegh-Guldberg: Da der blev sagt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bluhme), at han eventuelt vilde være med til at opgive Nr. 4 paa Lovforslaget, vil jeg dog ikke undlade at udtale, at jeg kun meget nødig gaar med dertil. Jeg ønsker ganske vist ikke, at Resultatet skulde blive, at hvis det skulde vise sig, at man absolut ikke kunde gennemføre Nr. 4, skulde de 3 andre Punkter heller ikke blive gennemførte, men jeg anbefaler meget, at man ogsaa søger en Løsning for Punkt 4's Vedkommende. Det forekommer mig ogsaa, at de Udtalelser, der ere faldne her nu ved denne første Behandling, ikke mindst fra den højtærede Finansministers Side, udelukke ikke, at der kunde findes en Form, hvorved den højtærede Minister og det høje Ting kunne enes om ogsaa at gennemføre dette Landbrugets flere Aar gamle Krav om at faa sine Foderstoffer toldfrit indførte. Jeg erkender, at det er rimeligt, at der gives nogen Erstatning til Sukkerfabrikationen, men paa den anden Side er dog, som jeg allerede tillod mig at bemærke, første Gang jeg havde Ordet, det Areal, hvorpaa Sukkerroerne overhovedet dyrkes her i Landet, saa lille, at det vil være meget uheldigt, om Hensynet til denne begrænsede Dyrkning skulde hemme den Udvikling med Hensyn til Landbrugets Foderemner, Melassefoderet betegner, ved, at dette Foder kun stilles til Landbrugets Raadighed til en saadan Pris, at det neppe kan betale sig at bruge det.

Dinesen: Jeg er enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) i, at skal dette Lovforslag gennemføres med Bestemmelsen i Punkt 2 om Østersfiskeriet, vil det være rigtig at yde Erstatning til de nuværende Forpagtere af Østersfiskeriet i Limfjorden, men denne Opfattelse bringer mig til at mene, at dette Punkt er et af dem, det vil blive vanskeligere at blive enig om. Jeg tror ikke, at Trangen til at faa dette Spørgsmaal løst i dette Øjeblik er saa stor, at den opvejer de Vanskeligheder, som Spørgsmaalets Gennemførelse vil føre med sig. Men der kan være nogle Vanskeligheder forbundne med at faa bestemt den Nedgang i Forpagtningsafgiften, som de nuværende Østersfiskere skulde have, hvis nærværende